

Václav Klaus: Klimatický spor nie je o teplote, ale o radikálnej zmene nášho spôsobu života a obmedzení našej slobody

- CZ24 News | 16. února 2021

ČESKO: Veda nie je uzavretá a organizovať hlboké zmeny vo svetovej ekonomike (a najmä v energetike) na základe tejto “neuzavretej” vedy je detinskou chybou.

Český exprezident Václav Klaus je známy skeptickým postojom ku klimatickým hrozbám, najmä k obvineniam, že za to môže výlučne človek a že sa to dá upraviť rôznymi opatreniami, ako je [uhlíková neutralita](#).

Prednedávnom vystúpil v Talianskom mestečku Erice na 52. seminári o planetárnych hrozbách so svojim prejavom nazvaným “Súčasná ofenzíva klimatických alarmistov je motivovaná výlučne politicky”.

Ponúkame vám celý jeho prejav, ktorý uverejnil Inštitút Václava Klauša na svojej stránke: (v angličtine [TU](#))

“Niektorí z nás sa pokúšajú čeliť iracionálnemu, populistickému a evidentne nevedeckému klimatickému alarmu dlhé obdobie - niektorí z nás roky, iní dokonca desaťročia.

Vo svojom prejave tu - v Erice - v roku 2012 som povedal: „Táto doktrína je ako súbor viery ideológiou, ak nie náboženstvom. Žije nezávisle na vede klimatológie. Jej spory sa netýkajú teploty, ale sú súčasťou konfliktu ideológií ... Táto doktrína je voľne spojená kaskáda argumentov, nie monolitický koncept, ktorý - kvôli svojej štruktúre - uniká kontrole vedy. “

Nemám najmenší dôvod tento svoj sedem rokov starý výrok meniť. Tohtoročné teplé leto v Európe nie je žiadnym protiargumentom, aj keď si to mnoho ľudí myslí. Napriek tomu sa niečo zmenilo. Nie v prírode, ale v spoločnosti.

Prezentáciou svojich katastrofických scenárov zahájili v poslednom čase klimatickí alarmisti rozsiahlu ofenzívu, zatiaľ čo mlčiaca väčšina, teda normálni ľudia so zdravým rozumom, mlčia a sú v defenzíve.

Na strane jednej tohto stretu je radikalizmus, populizmus, iracionalita, apriorizmus, chabé argumenty, monológy a ideologické klišé, na druhej strane rozumný a uvážlivý postoj dospelých, zrelých ľudí, rozum, racionalita, viera v dialóg, kritické myslenie a precitlivosť na módne ideológie.

Som presvedčený, že týmto popisom situácie nepreháňam. Spor nie je o teplotu, spor je o radikálnej zmene ľudskej spoločnosti a nášho spôsobu života, je o obmedzení našej slobody, čo jedna strana tohto stretu požaduje a snaží sa to tej druhej vnútiť.

V posledných rokoch sa nám niekoľkokrát zdalo, že aktivisti takmer náboženskej doktríny klimatického alarmizmu trochu ustupujú, že už sú unavení, že začínajú uznávať neudržateľnosť svojich argumentov, a že ako vedecké teórie, tak štatistické dáta jasne preukázali, že doktrína globálneho otepľovania - založená na jednoduchom vzťahu medzi ľuďmi spôsobenými emisiami CO₂ a globálnou teplotou - nie je obhájiteľná.

Zdalo sa nám aj to, že bola jednoznačne preukázaná aj neserióznosť takých ľudí, ako sú Al Gore, Rajendra Pachauri, Nicolas Stern.

Bohužiaľ to tak nie je. Doktrína presadzovaná už od konca 80. rokov Medzinárodným panelom o klimatických zmenách (IPCC) stále dominuje. Nie je možné poprieť ju citovaním stoviek textov, ktoré nesúhlasia s arogantnou argumentáciou typu "veda už je uzavretá", ktorú používajú tí, ktorí tento klimatický alarmizmus rozširujú po celom svete.

Reprezentačným zhrnutím opačných názorov sú publikácie NIPCC (mimovládneho medzinárodného panelu o klimatických zmenách).

Táto organizácia vydala tento rok už svoju piatu publikáciu v sérii Climate Change Reconsidered, ktorá bola tentokrát venovaná primárne [otázke fosílnych palív](#).

Jej autori hneď v úvode zdôrazňujú, že sa "sústreďujú na výskum, ktorý je prehliadaný alebo ignorovaný Medzivládny panelom IPCC (ktorý organizuje OSN)".

Vyslovujú veľa pochybností a argumentov a veľké problémy vidia najmä v klimatologických modeloch, ktoré táto skupina vedcov používa: "Tieto modely prognózujú ďaleko väčšie otepľovanie než to, ktoré v minulých desaťročiach nastalo, a ako to, ktoré je pravdepodobné, že nastane v budúcnosti.

Medzi rokmi 1979 a 2016 modely "prognózovali" dvojnásobné zvýšenie teplôt, než aké v skutočnosti bolo".

To sú pre mňa, ktorý strávil roky konštruovaním ekonometrických modelov, ktoré sú svojou podstatou podobné modelom klimatickým, námietky zásadné.

Keď som dokončoval tento svoj text, dostal som článok napísaný bývalým oficiálnym nemeckým recenzentom IPCC Petrom Dietzom.

Obhajuje rozhodnutie prezidenta Trumpa vystúpiť z Parížskej klimatickej dohody a tvrdí, že zdvojnásobenie emisií CO₂ bude viesť k zvýšeniu teploty len o 0,6 °C, keď sa všetky relevantné faktory - veľmi často ignorované IPCC - vezmú do úvahy. Mohol by som citovať ďalších autorov.

Z toho všetkého pre mňa plyní jediný možný záver: veda nie je uzavretá a organizovať hlboké zmeny vo svetovej ekonomike (a najmä v energetike) na základe tejto "neuzavretej" vedy je detinskou chybou.

Mýlili sme sa, keď sme predpokladali, že klimatický aktivizmus končí. Teraz, v lete 2019, najmä v Európe veľmi jasne vidíme, že bývalá, dlhé roky existujúca rovnováha medzi článkami a prejavmi zastupujúcim túto alarmistickú doktrínu, a tými, ktorí ju odmietajú, bola narušená.

Radikálna propaganda doktríny klimatického alarmizmu debatu vyhrala.

Bez akýchkoľvek nových vedeckých objavov, hypotéz či teórií a bez nových štatistických dát, ktoré by ukazovali zmenu trendu, sme svedkami novej vlny radikálnych verejných proklamácií blížiacej sa apokalypsy.

Sme svedkami doteraz neznámych ústupkov dospelých politikov, rešpektovaných akademikov, zvyčajne arogantných novinárov a sebavedomých biznismenov voči šestnásťročnej aktivistke. Mladá a naivná švédka dievčina vyučuje staršie generácie a tie sa tvária, že to akceptujú.

Stredoškolskí študenti po celej Európe, vrátane Českej republiky, ktorá bola v tejto veci donedávna veľmi skeptická, organizujú "Piatky pre budúcnosť" a odmietajú chodiť do školy. Český vodca tohto hnutia oznámil, že považuje "za zbytočné vzdelávať sa pre svoju budúcnosť, pretože nie je jasné, či vzhľadom ku klimatickým zmenám nejaká budúcnosť vôbec bude".

Obávam sa, že iracionalita začína dominovať nad viac menej racionálnym spôsobom myslenia, ktorý v ľudskej spoločnosti až doteraz prevažoval.

Dnešný stupeň iracionality je - ako spoločenský a masový jav - niečím úplne novým. Tí z nás, ktorí prežili komunizmus, si spomínajú, že sme sa ako školáci smiali starému komunistickému heslu "Rozkážeme vetru a dažďu".

Naši učitelia sa pred 60-70 rokmi ani nepokúšali toto heslo obhajovať. Vedeli, že je nezmyslom, vedeli, že je to samotná komunistická propaganda.

Dnešní učitelia - v ére politickej korektnosti a pri používaní úplne nedemokratických metód blokovania "nekorektných" názorov - sa niečo podobné povedať neodvážia alebo, čo je ešte horšie, sú sami podporovateľmi klimatického alarmizmu.

Ľudia sa môžu mýliť, histórie vedy to dokazuje, ale v minulosti bolo šírenie ako racionálnych, tak bláznivých myšlienok a ideológií ďaleko pomalšie. Vedci a na ne napojení ideológovia nemávali internet, facebook a twitter a neboli schopní vytvoriť si tak mocné lobby, ako je to dnes. Ani politický systém nebol nikdy tak otvorený (a bezbranný) voči iracionálnym myšlienkam.

Sme konfrontovaní s nespontánne vzniknutou klimatickou psychózou, ktorá je novým javom. Je organizovaná a politicky podporovaná. Ideológovia tohto nového náboženstva radi používajú silné slová a my by sme mali reagovať rovnakým spôsobom. Inak nás nebude počuť.

Oni nás považujú za popieračov klimatických zmien, aj keď naše myslenie je založené na historickými faktami potvrdenom predpoklade, že sa klíma mení nepretržite. Preto nepovažujeme dnešnú klímu a jej zmeny za niečo zvláštne.

To oni sú popierači klimatických zmien.

Priemernú teplotu a klímu prvých šiestich-siedmich desaťročí minulého storočia považujú za fixný bod, ktorý by sme mali udržať "nech to stojí, čo to stojí".

To je nehistorický a nevedecký prístup. Štúdium minulosti je dôležité. Súhlasím s Petrom Vaníčkom, kanadským profesorom geofyziky na univerzite v New Brunswick, že "príroda bola schopná spôsobovať klimatické zmeny ďaleko väčšie, než tie, ktoré sme videli v posledných dvoch stovkách rokov, v ktorých aktivity človeka údajne spôsobili tak veľký rozdiel".

To je racionálny výrok v očiach nás, v očiach tých, ktorí veria v klimatické zmeny.

Vo svojom vystúpení tu v Erice pred dvoma rokmi som sa tiež dotkol témy "**vedy v ére post-demokracia**". Povedal som, že toto politické usporiadanie spôsobuje "stratu slobodnej výmeny názorov, stratu elementárneho rešpektu k odlišnému názoru a stratu rešpektu k autoritám akéhokoľvek typu".

Hovoril som, že aj napriek stále rastúcemu počtu vedeckých kníh a článkov dochádza "k vysokému stupňu intelektuálneho konformizmu (neznámeho počas minulých storočí) a post-modernej intelektuálnej monokultúry a k vytváraniu monoideologického sveta".

Spomenul som aj "stádový inštinkt vedcov a ich konformizmus".

To všetko je veľmi zreteľné práve v debate o globálnom otepľovaní. Musí nastať návrat k štandardným, ideologicky jasne definovaným politickým stranám, ktoré – dúfajme – začnú racionálnu výmenu politických názorov.

Tá musí presvedčiť mlčiace väčšinu, že "je neudržateľné predpokladať, že veľmi malé zastúpenie oxidu uhličitého v atmosfére Zeme (0,04) je hlavnou príčinou otepľovania, ktoré nastalo od Malej doby ľadovej".

Existuje nebezpečenstvo, bohužiaľ s vysokou pravdepodobnosťou uskutočnenia, že politici svet v podobe, ako ho poznáme, zničia.

Vo svojom prejave v Štrasburgu prezidentka Európskej komisie Ursula von der Leyen výslovne povedala, že chce, aby sa "Európa do roku 2050 stala prvým klimaticky neutrálnym kontinentom sveta" (mimochodom, slovo klimaticky neutrálne je veľmi čudný výrok).

Chce znížiť emisie CO₂ počas desiatich rokov o 50%, chce predložiť "Zelený plán pre Európu" a "Európsky klimatický zákon".

Myšlienky tohto typu by boli nepredstaviteľné pred niekoľkými rokmi dokonca aj v jej Nemecku a dnes to vyzerá tak, že budú tvoriť podstatu "novej EÚ" pod jej vedením.

Vedci v Erice (a na celom svete) by mali prehovoriť nahlas skôr, než bude neskoro.

Zdroj: <https://www.infovojna.sk/>